

[Justitsministeren]

af landet, f.eks. på ferie og studieophold, militærtjeneste o.lign., uden at opholdstilladelser af den grund er bortfaldet. Et sådant ophold i udlandet vil endog efter de gældende regler kunne tælle med ved opgørelsen efter § 22 eller § 23 af varigheden af udlændingens ophold her i landet, hvilket tilsyneladende ikke skal være tilfældet efter det foreliggende lovforslag, der på dette punkt vil virke som en stramning af reglerne.

Omvendt vil lovforslaget i visse tilfælde kunne have meget vidtgående konsekvenser, idet det giver mulighed for at sammenlægge opholdsperioder her i landet, som er adskilt af mange års ophold i udlandet, blot udlændingen kan siges at have bevaret sit tilhørsforhold til Danmark, f.eks. ved at den pågældendes fjerne slægtninge fortsat bor her.

Det ville efter min opfattelse være uheldigt, navnlig i betragtning af at vi ofte vil have med udlændinge at gøre, der, som i de tilfælde, vi her taler om, har gjort sig skyldige i alvorlige narkotikaforbrydelser, røverier eller lignende alvorlige forbrydelser. Hertil kommer, at lovforslaget i stedet for den klare afgrænsning, som i dag følger reglerne om bortfald af opholdstilladelser, knytter beregningen af de pågældende tidsrum, som jo er afgørende for den lovmæssige begrænsning af udvisningsadgangen, til et vagt og uskarpt kriterium, nemlig om udlændingen kan siges at have bevaret sit tilhørsforhold til det danske samfund.

Forslaget omfatter også en ændring af reglen i udlændingelovens § 26 om de hensyn, som bl.a. skal tages i betragtning ved udvisningsafgørelser. Efter forslaget skal der tages væsentlige hensyn til, om udvisningen vil ramme danske statsborgere, især ægtefælle og børn.

Efter min opfattelse angiver den gældende udvisningslovs § 26, pkt. 2, meget klart, at der skal tages hensyn til udlændingens personlige eller familiemæssige tilknytning til herboende danske eller udenlandske statsborgere.

Jeg kan altså ikke anbefale det foreliggende lovforslag.

Torben Lund (S):

Som justitsministeren nævnte, er det jo ikke så længe siden, at vi efter meget lang debat og mange forhandlinger her i folketin-

get fik vedtaget en udlændingelov, og det skete jo også med et meget stort flertal, et flertal, som også omfattede VS, forslagsstillerne til dette lovforslag. Ved tredjebehandlingen den 3. juni 1983 nævnte jeg, at vi ville følge overgangen til en civil instans som beslutningsmyndighed i udlændingesagerne meget grundigt, og at vi samtidig ville følge administrationen af udlændingeloven meget grundigt.

Vi har naturligvis studeret dette lovforslag grundigt inden førstebehandlingen, og jeg kan sige, at jeg er glad for, at justitsministeren allerede her ved førstebehandlingen har fortolket udlændingelovens § 26 derhen, at den efter sin ordlyd allerede nu omfatter en hensyntagen til de nære slægtninge, der er her i landet, dvs. ægtefæller og børn. Dermed mener jeg, at den del af forslagsstillerens forslag ikke længere er aktuelt. Jeg er enig med justitsministeren i, at den nuværende ordlyd af udlændingeloven dækker det, man ønsker i forslaget.

Hvad angår den anden del af forslaget, nemlig hensynet til at se bort fra en opholdsafbrydelse og dermed tage i betragtning, at man har haft ophold her i landet på et tidligere tidspunkt i forbindelse med udvisningsafgørelser, føler vi, det er for tidligt på nuværende tidspunkt at lave ændringer i loven, men jeg kan da godt have en vis forståelse for den holdning, man lægger for dagen fra VS' side. Hvis f.eks. en person, der har været her i landet i 15 år, men så er væk fra landet i 1½ år og derefter har været i landet i 6 år, betyder den restriktive eller ordrette fortolkning af loven, at man ikke vil kunne være omfattet af lovens § 22, altså af den gunstigste udvisningsregel. Det kan man måske nok sige er en barsk fortolkning, når den pågældende rent faktisk har været i landet i mit eksempel i 21 år og kun med 1½ års afbrydelse for 6 år siden.

Jeg har altså en vis forståelse for forslaget på det punkt, og jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet trods alt kan finde ind i en bredere dialog om dette spørgsmål, så vi måske på en eller anden måde kan yde et fortolkningsbidrag til lovens ordlyd.

Flemming Hansen (KF):